

Artikel in Noord-Hollands Dagblad

Weduwe Margreeth wist één ding zeker: áls ze de boot van haar man zou verkopen, dan aan het Zorgerf Waarland. 'De Klaas' zoeft nu over het water met geestelijk beperkten

© Foto Marc Moussault

Cas Broxterman

18/06/2021 om 19:38

WAARLAND

Terwijl kapitein Janneke met de boot het water op wordt geduwd, houdt ze haar handen in de lucht. Ze juicht. De cliënten van Zorgerf Waarland juichen mee.

Het is vandaag, deze vrijdagochtend, precies drie maanden geleden dat Klaas de Vries overleed. Hij was jarenlang vrijwilliger bij Zorgerf Waarland; de klusjesman die met iedereen wegliep. Hier, langs de Westkade in Waarland, stond een lange erehaag van mensen die hem een laatste groet brachten. Zijn weduwe Margreeth krijgt nog steeds kippenvel als ze er aan denkt.

Vandaag gaat ze aan kapitein Janneke de sleutel overdragen van een boot. Janneke werkt bij Zorgerf Waarland en is voor de gelegenheid gekleed in het zwart, met op haar hoofd zo'n typische kapiteinspet. Zij is een van de medewerkers van het Zorgerf die deze zomer heerlijk met de cliënten het water op gaat.

Sya de Jong bewaart de doopflles wel even voor Margreeth (m) en Bente Smit geeft een knuffel.

© Foto Marc Moussault

De boot wordt 'De Klaas' gedoopt. Vrijwilliger Klaas de Vries kwam begin 2018 bij de zorginstelling uit Waarland terecht omdat zijn dochter Aniek er werkte. Zijn vrouw werd er op een gegeven moment coördinator. Pensionado Klaas ging op dinsdag cliënten halen en brengen. Op woensdag knapte hij op het erf allerlei klusjes op.

Het contact deed hem goed. „Hij was gek op die jongens”, zegt Margreeth. „En zij op hem. Hij had het prachtig gevonden om te zien hoe ze hier met die boot over het water zouden gaan.”

Eén Klaas

Jan Steven van Dijk, directeur van Zorgerf Waarland, kwam op het idee om de boot over te nemen. Daar moest Margreeth even over nadenken. De boot was een herinnering aan haar man. Maar het idee dat de jongens met wie haar Klaas zo goed kon opschieten er plezier van zouden hebben, won het.

Nick Zandstra (L) en Daan van Veldhuisen bespreken de tewaterlatingstactiek.

© Foto Marc Moussault

„Ik kon er ook niet te lang mee wachten”, vindt ze. „Voor je het weet is het september. Dan heb je niks meer aan een boot. Nee, het moest nu. Toen ik er even over had nagedacht, vond ik het perfect. Het lijkt me vreselijk als ik hem uiteindelijk aan een onbekende had moeten verkopen.”

Jan Steven hoeft over de naam van de boot niet lang na te denken. Even denkt hij nog aan De Klaas 1. Op een boot zet je vaak een cijfer achter de naam. „Maar het zou suggereren dat er ooit een De Klaas 2 zou komen”, zegt hij. „En dat is niet zo. Er is maar één Klaas.”

Trekker

Dezelfde mensen die drie maanden terug een erehaag vormden aan de Westkade, lopen deze vrijdagavond bijna allemaal in een optocht naar de 'boten te water-plaats'. De meesten van hen dragen een blauwe trui van het Zorgerf. Er rijdt iemand op z'n skelter tussen en een jongen in een rolstoel. Cliënt Daan, een zelfstandige jongeman, bestuurt de trekker die 'De Klaas' op een trailer naar het water sleept.

De boot gaat te water.

© Foto Marc Moussault

Het lijkt Daan geen enkele moeite te kosten om de trailer in z'n achteruit in het water te parkeren. Voordat de boot wordt losgekoppeld, doet Margreeth eerst nog een kort woordje. Ze richt zich tot kapitein Janneke. „Ik overhandig je hierbij de sleutels van de boot”, begint ze. Een paar zinnen later sluit ze alweer af, zichtbaar aangedaan. „Ik hoop dat jullie er veel plezier mee hebben.”

Margreeth pakt er een fles champagne bij. Die heeft ze gekregen om de boot te zegenen. Ze schudt. De kurk gaat eraf. Ze spuit de champagne in het rond. Zó over de kussens die in de boot liggen. Op eentje staat 'Take me to the sea'.

Als de fles niet meer spuit, zet ze die kort aan haar mond. Ze glimlacht. „Het is nog lekker ook.”

Kalmeren

Net parkeerde Daan de boot nog ogenschijnlijk zonder moeite op de boot te water-plaats. Maar voor het laatste zetje zal hij toch nog een stukje naar beneden moeten. Dat vindt Daan spannend. Wat als hij straks met trekker en al te water raakt? De rest van de groep probeert hem te kalmeren. „Je kan het, Daan”, roepen de cliënten.

Daan haalt de trekker van de handrem. Het laatste stukje naar het water. Daar gaat-ie dan. Kapitein Janneke houdt haar handen in de lucht. Ze juicht. De cliënten van Zorgerf Waarland juichen mee.

Activiteiten

Zorgerf Waarland gaat De Klaas gebruiken als aanvulling op de bestaande activiteiten zoals huifkarrijden en zwemmen. Kapiteins Janneke en Sander gaan de boot besturen.

Kapitein Janneke.

© Foto Marc Moussault